

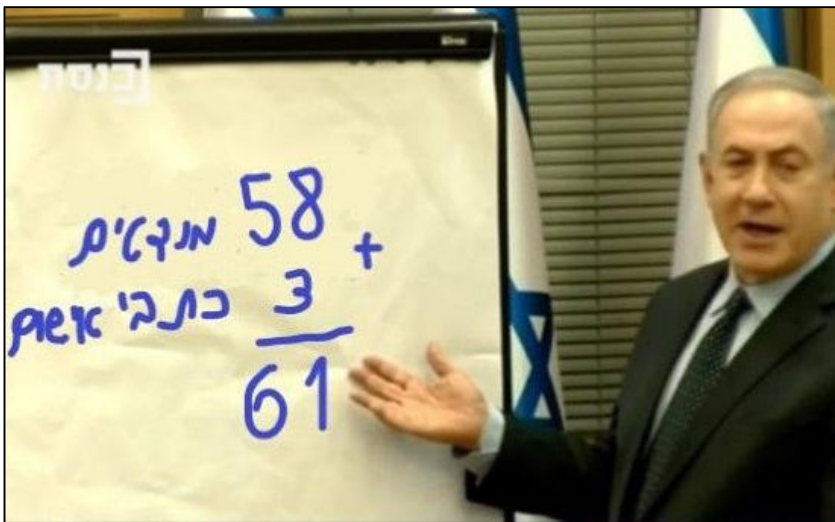
זה הדרוך

زوهدريخ ZO HADEREKH

גיליון 11, 11 במארס 2020

נוכחים לא נפקדים

ההסתה הגזענית של ממשלת המעבר אינה יודעת גבול אך הצלחת המשותפת הפכה את הנפקדים לנוכחים

יש שסברו שהגענו לתחתית בכל הנוגע להסתה הגזענית היוצאת מפיהם של ראש ממשלת המעבר הימנית בנימין נתניהו ושריו. אבל מתברר שזו חבית ללא תחתית, בה זורמים מי השפכים בשפת הביבים שביבי מסוגל להפיק – לעיתים תכופות בעזרת בנו.

חוק הלאום, שחוקק ביולי 2018 ביוזמת מפלגות הימין, ניסה לגרום לטרנספר אזורי של המיעוט הלאומי הערבי-פלסטיני בישראל. תוכנית טראמפ שהוצגה בינואר האחרון, "עסקת המאה", התקרמה צעד נוסף – מדובר בטרנספר של ממש. בשבוע האחרון נרשמה עליית מדרגה: ביבי וחבר מרעיו מתייחסים לציבור הערבים כאל נוכחים נפקדים. ההסתה האלימה, ובה קריאות לרצח ברשתות החברתיות (ר' ידיעה בעמ' 4), הגיעה למדרים מסוכנים עד מאוד.

אך לא ניתן להתעלם מתוצאות הבחירות. הצלחת הרשימה המשותפת הפכה את בוחריה לנוכחים בזירה הפוליטית הישראלית שאינם נפקדים בעת קביעת ההכרעות הגורליות. יותר מ-580 אלף אזרחים ערבים ויהודים הצביעו עבור המשותפת בבחירות שנערכו ב-2 במארס האחרון, והביאו את הרשימה למקום השלישי עם סיעה בת 15 חברי כנסת. בריאיון המתפרסם בעמוד 3 בגיליון זה, ציין מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י), עאדל עאמר: "הציבור הערבי גילה את כוחו האמיתי. השימוש המושכל והאחראי שהרשימה המשותפת עשתה בכוח שהציבור נתן לה בבחירות בספטמבר 2019 הביא את הציבור לתת אמון ברשימה המשותפת ביתר שאת".

ועוד, בהודעה שפרסמה לשכת חד"ש (ר' בעמ' 4) בסוף השבוע ציין: "חשובה בעיקר העובדה כי עליית כוחה של המשותפת מילאה תפקיד מכריע בחסימת דרכו של נתניהו להשגת 61 מנדטים ולהרכבת ממשלת ימין פשיסטי

התנחלותי. תבוסתו המהדהדת של נתניהו היא מכה משמעותית למחנה הפשיסטי המשתולל, להסתה הגזענית הפרועה, ובעיקר למזימות שרוקם האימפריאליזם האמריקאי, יחד עם בעלי בריתו במפרץ, לחיסול זכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני".

המפגש שנערך השבוע (11.3) בין צוותי המו"מ של כחול לבן והרשימה המשותפת מוכיח שגם ההיסחפות הגזענית התחילה להיסדק. הסדק עשוי למוטט את חומות האיבה עם סילוקו של נתניהו מהשלטון. זהו היעד המיידי.

גיליון 'זו הדרך' מיוחד בשבוע הבא:

משבר הקורונה

משבר הקפיטליזם

בישראל / בעולם

מכתבים למערכת

סיפורו של פליט שחלה בטרשת נפוצה

תארו לכם שיום אחד, ללא שום אזהרה מוקדמת, הייתם מתחילים לצלוע, להתקשות בהליכה יותר ויותר, לחוש תשישות בלתי נשלטת ועוד כמה תופעות שלא חוויתם בעבר. תארו לכם שבסופו של הבריור עם רופא המשפחה, הייתם מקבלים את הבשורה הקשה שחלימתם בטרשת נפוצה, מחלה חשוכת מרפא. מובן שעם אבחנה כזאת הייתם פונים לכל מומחה ולכל טיפול שיש על מנת להאט ככל הניתן את ההתדרדרות. במקביל, הביטוח הלאומי היה מכיר בכס כניסים, והייתם מקבלים סיוע בשל אובדן כושר עבודה, קושי בניידות וצורך בטיפולים שונים ובסיוע במטלות יומיומיות, בהתאם למצבכם.

עכשיו דמיינו שכל זה חסום בפניכם: אתם מרגישים שמשוהו בגוף מאד לא בסדר, אבל אתם במדינה בה אין לכם מעמד ואין לכם ביטוח רפואי. נ', מטופל המרפאה הפתוחה שלנו, ברח מדארפור בזמן מלחמת האזרחים בסודאן, ולאחר תלאות הדרך מצא את עצמו בישראל. הוא עבד כמה שקרוי בישראל "עבודות נדרשות" – בבניין ובניקיון בבתי מלון. כשהתחיל להרגיש בגפיו חולשה שפגעה ביכולתו לעבוד, הגיע למרפאה שלנו. מתנדבת במרפאה התעקשה שתראה אותו נוירולוגית.

עם קבלת תוצאות הבדיקות, הצטיירה התמונה העגומה. לבשורה הקשה של האבחנה נלוו סימני שאלה: בהיעדר ביטוח רפואי, כיצד יוכל לקבל טיפול שיקומי? איך ירכוש את התרופות היקרות שמאטות את התקדמות המחלה? לשאלות הללו נוספו שאלות הרות גורל לא פחות, הקשורות בתנאי החיים שלו: עתה, כשחסכוניותו אזלו לאחור חודשים של בדיקות ולאחר שאיבד את היכולת לעסוק בעבודת כפיים – כיצד יוכל להמשיך לממן את שכר הדירה של החדרון שבו גר עד כה ולכלכל את עצמו?

האתגר שמציב בפנינו נ' הוא רב מערכתי. במרפאה הפתוחה אנחנו עושים כל שביכולתנו כדי שיקבל את הטיפול הנחוץ אצל שלושה פיזיותרפיסטים שונים שמתנדבים אצלנו, ואת המעקב הנוירולוגי שהוא זקוק לו אצל הנוירולוגית המתנדבת במרפאה. לאחרונה דיווחו שניהם שניכר אפילו שיפור נראה לעין מאז תחילת הטיפולים. אנו ממשיכים לפעול בכל הערוצים כדי להשיג מימון עבור שאר התרופות והטיפולים הנדרשים, כמו גם למצוא פתרון למגורים ולעבודה, כדי לתת לנ' את הכוח והתקווה להמשיך. במקביל פנינו למשרד הבריאות בבקשה לסיוע וכן על מנת להתריע בפני הדרג המקצועי במשרד ולהמחיש בפניהם את ההשלכות של הפקרת בריאותם של מבקשי המקלט החיים בישראל.

מחלתו של נ' היא אולי גזירת גורל, אבל ההדרה שלו ושל חסרי המעמד האחרים משירותי הבריאות והרווחה הציבוריים היא פרי החלטות, שלמען שינוי נמשיך להיאבק.

ענת אברמוב

רכזת המרפאה הפתוחה ברופאים לזכויות אדם

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

דברים בשם אומרם

אבל ליצמן אמר שתפילות דווקא עוזרות

"הרב הראשי לישראל, דוד לאו, כתב בהודעה שהפיץ בתגובה לפניות, כי בשל החשש ממגיף הקורונה אין לנשק מזוזות. 'אין כל מצוה וחובה לנשק מזוזה. בימים אלו, שאנו עדים להתפשטות מחלה קשה, אין ספק שאין לנשק מזוזות ואין לגעת בהן כלל".

(הודעה לעיתונות של הרבנות הראשית, 4.3)

בריאות הציבור? ומה עם הביזנס?

"גורמים במשרד האוצר הביעו דאגה בנוגע לצעדים שנקטו משרד הבריאות והמטה לביטחון לאומי (מל"ל), במסגרת הניסיון לבלום את הקורונה, נוכח העובדה שנעשו ללא בחינת השיקולים הכלכליים".

(ככליט"ט, 5.3)

אחמד, ערבב את החומס

"הוא יכול לצעוק אלי עד מחר 'גזען, גזען, יש לי מלא חברים ערבים, אני אוכל רק אצל ערבים".

(אייל ברקוביץ', "ישראל היום", 27.2)

עיתונאית חוקרת

"זה מוכיח שאנשים בהחלט דבקים בעמדות שלהם ולא משנים אותן, לא משנה מה קורה, אבל אולי גם משנים".

(איילה חסון, ערוץ 13, 28.2)

כל התורה על רגל אחת

"יותר משליברמן רוצה להדיח את נתניהו, הוא לא מוכן לשתף פעולה עם ערבים. בסירובו זה, הוא מחזיק את נתניהו בחיים. ויותר משכחול לבן רוצה להדיח את נתניהו, היא מוכנה לעשות זאת אך ורק עם רוב יהודי. היא לא מוכנה להישען על הערבים. נמצא כי אג'נדת הרקיהודים של ליברמן וכחול לבן דוחקת בסדר העדיפויות את רק'לא'ביבי. הם קודם כל יהודים, ורק אחר כך דמוקרטים הנלחמים בשחיתות. הם קודם כל גזענים, ורק אחר כך אבירי שלטון החוק. הם קודם כל לאומנים ורק אחר כך ליברלים. מחנה רק'ביבי מאופיין במלחמה על אופייה "היהודי" של המדינה: קרי, על מרכזיות האתנוצנטריות היהודית בזהות הישראלית, ועל שנהא יוקדת לדמוקרטיה ליברלית ואוניברסלית המאיימת על הזהות הזאת. אבל מול המחנה הזה לא מתמודד מחנה ליברלי הנאבק על ערכי הדמוקרטיה ושלטון החוק כחשובים מהנאמנות האתנוצנטרית לשבט היהודי. רק'לא'ביבי זה פיקציה, אשליה. גם מנגד עומד מחנה שמציב את השמירה על עליונות יהודית מעל ערכי הדמוקרטיה".

(רוגל אלפר, "הארץ", 4.3)

על הכוונת של הליכוד: תאגיד השידור הציבורי

"מר מוטי גילת, עברייך מי שממשיך להעסיק אותך. בגלל אנשים רדודים כמוך, צריך לסגור את התאגיד ויפה שעה אחת קודם".

(שר התקשורת דוד אמסלם בטוויטר, 3.3)

שיחה עם מזכ"ל מק"י עאדל עאמר על תוצאות הבחירות לכנסת ה-23

ההישג של המשותפת: פתח לעתיד שונה

בקרב הציבור הערבי, סיבה עיקרית לשיעור ההצבעה הנמוך של האזרחים הערבים היא האדישות. הם מתעניינים בפוליטיקה אך במשך שנים ארוכות לא האמינו ביכולתם להשפיע. באפריל 2019 נוסף לכך כעס רב על פיצול המשותפת למרכיביה. אולם בשתי מערכות הבחירות האחרונות אנו עדים לכך שהאמון חוזר. זה בראש ובראשונה האמון העצמי של הבוחר הערבי ביכולתו להשפיע. שנית, זה אמון ברשימה המשותפת שתייצג אותו נאמנה.

גם המשך ההסתה של הימין, ובעיקר של ראש הממשלה בנימין נתניהו, מילא תפקיד בעליית שיעור ההצבעה. הציבור הערבי הפנים שאלה לא הצהרות ריקות שנזרקות לאוויר במערכת בחירות, אלא

התוכניות האמיתיות של ראש הממשלה ושל גוש הימין לגבי הציבור הערבי. האזרחים הערבים הבינו כי מול מדיניות זו צריך להתמודד, וכי הבחירות הן הזדמנות לנצח את הקו הפוליטי של הימין שבראשו הגזען והמסית נתניהו. שילוב הגורמים הזה הוביל אנשים רבים, שהיו אדישים בעבר, לצאת להצביע. אנחנו מקווים שמגמה זו תמשיך גם בבחירות הבאות.

מהן הסכנות ומהן ההזדמנויות שמזמנות תוצאות הבחירות?

תוצאות הבחירות נתנו לנו הזדמנות היסטורית לשים קץ להידרדרות החברה הישראלית לפשיזם. אני מציין בחיוב את פנייתו של יו"ר כחול לבן, בני גנץ, לראשי הרשימה המשותפת להיכנס למשא ומתן. הפניה עצמה חשובה מאוד. אני חושב שכחול לבן תיקנו את הטעות הפטאלית שלהם בכך שהזמינו גם את בל"ד למו"מ שהתחיל (10.3). בפניה זו גלומה הזדמנות היסטורית להקים ממשלת שתפיל את הימין. גנץ הבין שהדרת בל"ד מהמשא ומתן לא תעזור לו. בל"ד היא מרכיב חשוב ברשימה המשותפת. ברשימה המשותפת יש מגוון רחב של דעות, אך מרכיביה השונים הסכימו להכיל את השוני הזה ולהתנהל כרשימה אחת מאוחדת. אני מציע לראשי כחול לבן לא להמר על ההבדלים. לא ניתן לגנץ ולאחרים לשחק בפערים בינינו ולהעמיק אותם.

אשר לסכנות, אנו עדים לגל הסתה פרוץ ומסוכן נגד ראשי הרשימה המשותפת ונגד נציגיה. הימין ביסס את הקמפיין שלו על האשמות גזעניות נגד נציגי הרשימה המשותפת בדבר "תמיכה בטרור". ככל שנתניהו יפנים את כישלונו, עלולים גל ההסתה, האיומים וגילויי הפשיזם להתרחב.

אנצל הזדמנות זו לשיגור ברכות חמות לכלל מצביעי הרשימה המשותפת הערבים והיהודים. נעשה הכל על מנת לייצג את הציבור בצורה נאמנה ולפתוח פתח לעתיד שונה – עתיד משותף של שלום, של צדק חברתי ושל שוויון אזרחי ולאומי לאוכלוסייה הערבית.

"הרשימה המשותפת השיגה הישג גדול מאוד", אמר השבוע המזכיר הכללי של המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י), עאדל עאמר, בשיחה עם "זו הדרך" על תוצאות הבחירות לכנסת ה-23.

אילו לקחים ניתן להפיק מתוצאות הבחירות?

העלייה של הרשימה המשותפת בשני מנדטים היא הישג לכל הכוחות הדמוקרטיים ושוחרי השלום בישראל, ערבים ויהודים כאחד. תוצאה זו היא ביטוי לאמון הציבור ברשימה המשותפת לאור הקו הפוליטי שהיא הציגה במשך מערכת הבחירות ולפניה. למרות כל הניסיונות להדביק לה כינוי של רשימה ערבית בלבד, המשותפת קיבלה 20 אלף קולות בקרב הציבור היהודי. זה מלמד שהשיח הפוליטי שהרשימה

המשותפת חוללה הצליח לפנות גם לציבור היהודי השמאלי. ברמה הארצית, שוב הוכיחה המערכת הפוליטית שהיא מצויה במשבר עמוק. כחול לבן לא הציגה אלטרנטיבה אמיתית לגוש הימין, והציבור העניש אותה על כך. האגרסיביות בה ניהלו הליכוד וגוש הימין את קמפיין הבחירות שלהם פעלה לטובתם. כל עוד כחול לבן לא מציגה אלטרנטיבה אמיתית לימין בכל המישורים – המדיני, הכלכלי, חברתי והמוסרי – המשבר ילך ויעמיק.

המשותפת הגדילה את כוחה בעיקר בזכות עלייה בשיעור ההצבעה בציבור הערבי. מה הסיבה לעלייה

זו? האם אנו צפויים לראות עלייה נוספת בעתיד?

אכן, הציבור הערבי גילה את כוחו האמיתי. השימוש המושכל והאחראי שהרשימה המשותפת עשתה בכוח שהציבור נתן לה בבחירות בספטמבר 2019 הוביל את הציבור לתת אמון ברשימה המשותפת ביתר שאת. אנחנו מקווים להמשיך בקו האחראי שהמשותפת מובילה מאז ספטמבר כלפי החברה הישראלית בכללותה. גורם חשוב נוסף שתורם לעלייה בשיעור ההצבעה בחברה הערבית הוא הסעיף ב"עסקת המאה" המתייחס למשולש. סעיף זה היה קטליזטור לתושבי המשולש לצאת להצביע כדי להכשיל את "עסקת המאה" בכללותה.

מיהם הבוחרים החדשים של המשותפת, בציבור הערבי ובציבור היהודי?

אני חושב שמרבית המצביעים החדשים בציבור היהודי הם מאוכזבי השמאל הציוני, שנכשל גם הוא בהצגת אלטרנטיבה. המשותפת הציגה בפני אנשי השמאל אלטרנטיבה אמיתית ושותפות יהודית-ערבית. זו השותפות שהמפלגה הקומוניסטית הובילה במשך עשרות שנים – שיתוף פעולה על בסיס של שוויון ואחדות מאבק למען האינטרסים של שתי האוכלוסיות. כמו כן, העובדה שהרשימה המשותפת הייתה היחידה שהציגה מצע ברור בנוגע לסוגיה הפלסטינית, שעיקרו הקמת מדינה פלסטינית עצמאית בגבולות '67, סייעה למשוך מצביעי שמאל יהודים.

מזכ"ל מק"י, עאדל עאמר (צילום: זו הדרך)

מדיניות הליכוד ונתניהו ומהניסיונות להפעיל שיטת הפרד ומשול' נגד מרכיבי הרשימה המשותפת, וכל עוד לא יפנו באופן רשמי ופומבי לרשימה המשותפת – אל להם לצפות לשום תמיכה מצדה".

ח"כ ג'בארין דורש לחקור את נתניהו וכך על הסתה

ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש – הרשימה המשותפת) פנה השבוע (8.3) ליועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדבלית בבקשה לפתוח בחקירה בעקבות ההסתה של ראש ממשלת המעבר בנימין נתניהו ושר החוץ בממשלת המעבר ישראל כץ. "פניתי ליועמ"ש בדרישה שיחקור את ההסתה החמורה כלפנינו", אמר ג'בארין. "השר כץ מכנה אותנו 'מחבלים בחליפות'. כינוי גנאי זה מצטרף לדברי נתניהו, שכינה את 15 חברי הכנסת של הרשימה המשותפת 'תומכי טרור'".

ג'בארין מסר את ההודעה לעיתונאים בתום הישיבה של סיעת המשותפת שהתכנסה בכפר קאסם, כדי לדון בשאלה האם להמליץ לנשיא המדינה על יו"ר כחול לבן בני גנץ לקבלת המנדט להרכבת הממשלה, וכן על מנת לדון בתנאים שתציג הרשימה תמורת המלצה כזאת. לכך התייחסה ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש – הרשימה המשותפת) בתוכנית רדיו ששודרה באותו יום, בה ציינה כי תמיכתה של הרשימה בהענקת המנדט להקמת הממשלה לגנץ מותנית בביטול עסקת המאה. "אם גנץ רוצה את תמיכתנו, הוא צריך לפנות אלינו רשמית. לא יהיה הפרד ומשול, מי שפונה לרשימה המשותפת צריך לדבר עם כל ה-15. מי שמבקש את תמיכתנו צריך לוותר על עסקת המאה, על סיפוח חד צדדי ועל חוק הלאום".

יצוין שיו"ר כחול לבן, ח"כ בני גנץ, הכריז השבוע (7.3) כי "העם אמר את דברו בשלושה סבבי בחירות שהסתיימו בתוצאה ברורה של רוב מוחלט למפלגות שאינן תומכות בהמשך שלטון נתניהו. רוב העם לא רוצה את המשך שלטון נתניהו – ואת זה העם יקבל".

תוך שבועיים בלבד: 400 פלסטינים נפצעו מירי

יותר מ-400 פלסטינים נפצעו בשטחים הכבושים בידי חיילים ישראלים תוך שבועיים, בין ה-18 בפברואר ל-2 במאוס. כך מסר (6.3) משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים בשטח הפלסטיני הכבוש. יותר מ-250 פלסטינים, בהם כ-60 ילדים, נפצעו במהלך שתי הפגנות נגד הרחבת התנחלויות מדרום לשכם. את ההפגנות, שהתקיימו ב-28 בפברואר ובי-2 במרס בכפר ביתא (נפת שכם), ארגנה מועצת הכפר בתמיכת הרשות הפלסטינית, במחאה נגד ניסיונות בעבר וניסיונות צפויים של מתנחלים להשתלט על גבעה ליד הכפר, המסווגת כחלק משטח B. במהלך העימותים שפרצו בעקבות ההפגנה יידו פלסטינים אבנים על חיילים ישראלים, שהגיבו בירי תחמושת מסוגים שונים. 152 מבין הפצועים הפלסטינים נפגעו מקליעי גומי, 86 טופלו בשל שאיפת גז מדמיע ושבעה נפגעו מתחמושת חיה. לא דווח על נפגעים ישראלים. 168 פלסטינים נוספים נפגעו מידי חיילים בעימות אחרים ברחבי הגדה המערבית. במהלך אותם שבועיים ביצעו כוחות ישראלים 147 מבצעי חיפוש ומעצר, במהלכם נעצרו 188 פלסטינים – 17 מהם ילדים.

חד"ש: להפיל את דרכו של נתניהו

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון בירכה את הציבור הערבי ואת הכוחות הדמוקרטים היהודיים על ההישג הפוליטי והאלקטורלי המרשים של הרשימה המשותפת – מעל 580 אלף קולות ו-15 מושבים בכנסת.

בישיבה שקיימה בחיפה (7.3), ציינה לשכת חד"ש את העלייה בשיעור ההצבעה בציבור הערבי ואת האהדה הציבורית הגורפת וחסרת התקדים לרשימה המשותפת בחברה הערבית כולה, וכן את התמיכה הגוברת בה מצד דמוקרטים יהודים. בהודעה מלשכת חד"ש נמסר: "חשובה בעיקר העובדה כי עליית כוחה של המשותפת מילאה תפקיד מכריע בחסימת דרכו של נתניהו להשגת 61 מנדטים ולהרכבת ממשלת ימין פשיסטי התנחלוטי. תבוסתו המהדהדת של נתניהו היא מכה משמעותית למחנה הפשיסטי המשתולל, להסתה הגזענית הפרועה, ובעיקר למזימות שרוקם האימפריאליזם האמריקאי, יחד עם בעלי בריתו במפרץ, לחיסול זכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני".

לשכת חד"ש הדגישה, כי האסטרטגיה של "כחול לבן" שעיקרה חיקוי מדיניות הליכוד – באימוץ "תוכנית המאה" ובשלילת הלגיטימיות של הציבור הערבי – הובילה לנסיגה בכוחה של רשימה זו ובכוחה של הרשימה העבודה-גשר-מרצ. "לקח זה מוכיח שוב כי השמאל המהותי היחיד במערכת הפוליטית בישראל נמצא כיום ברשימה המשותפת. נמשיך להציג את האלטרנטיבה הערכית העמוקה לשלום, לשוויון, לדמוקרטיה ולצדק חברתי", נמסר.

לשכת חד"ש דנה כמו-כן בהתפתחויות הפוליטיות האחרונות והעריכה כי נפתח צוהר להדחת נתניהו. עם זאת, הדגישה בהודעתה כי "מה שנדרש הוא להפיל את דרך נתניהו ולא רק את נתניהו האיש. מי שמתיימר להיות אלטרנטיבה לנתניהו נדרש להציע אלטרנטיבה פוליטית: בעניין הפלסטיני ובבלימת מדיניות ההתנחלות והסיפוח; בזכויות ובמעמד הציבור הערבי, לרבות ביטול חוק הלאום וחוק קמיניץ להריסת בתים; במאבק בפשיעה ובאלימות; בהכרה בכפרים הבלתי מוכרים בנגב; ובסוגיות בוערות דומות. לשכת חד"ש סיכמה, כי אם אנשי 'כחול לבן' לא יחזרו בהם מחיקוי

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

מנפלאות המדיניות הקפיטליסטית הניאו-ליברלית

המדינה מתפשטת מנכסיה

הסכמתו להליך ההפרטה בויתור המדינה על דרישה זו. נכון לכתיבת שורות אלה, נקלעו השיחות בנושא זה למבוי סתום. חברת נמל חיפה שווה להערכת המדינה כמיליארד שקלים וחצי. בעקבות לחץ ההסתדרות על עובדי הנמל, הושג הסכם שפתח את הדרך להפרטתה. הליך המכירה יהיה במתכונת דומה לזו של הפרטת נמל אילת ב-2012. על רכישת נמל חיפה צפויים להתמודד, בין היתר, חברות מסין (אם הממשל האמריקאי יאפשר זאת), חברת הספנות "קרניבל" של בעל ההון האמריקאי-הישראלי מיקי אריסון ובעלי הון מקומיים, בהם חברת מספנות ישראל המפעילה בחיפה נמל פרטי הצמוד לנמל הממשלתי. כזכור, ב-2013 מכרה המדינה את הזיכיון להפעלת חברת נמל אילת לאחים נקש.

בנמל אשדוד טרם הושג הסכם עם העובדים. גם כאן לוחצת ההסתדרות על הוועדים להסכים להפרטה – לטובת בעלי ההון ובניגוד לאינטרסים של העובדים. שלוש חברות נוספות העומדות בפני הפרטה הן מקורות, תשתיות נפט ונתיבי הגז. שתי החברות האחרונות ברשימה: דואר ישראל והחברה לשירותי איכות סביבה, הן בעלות השווי הקטן יותר בחברות המיועדות להפרטה, אך דווקא אצלן הליכי ההפרטה כבר בהילוך גבוה.

ההסתדרות, בניגוד לאיגודים המקצועיים ברחבי העולם, נותנת יד לכל תהליכי ההפרטה ההרסניים האלה ואפילו פועלת להדחת חברי ועדים הנאבקים בה.

אפרים דויד

משבר הקורונה: עובדי אל על נגד הפיטורים

פעילי ועד עובדי אל על פרצו ביום חמישי האחרון (5.3), למשרדי ההנהלה בקריאות "נכשלתם הביתה" ונשאו שלטים בהם נאמר "לא לפטר מאות עובדים". נציגי הוועד מסרו: "הנהלת החברה בוחרת להתנהל באופן קיצוני ומקומם, כאשר היא נמנעת מקבלת החלטות בדבר פיטורים של חברי הנהלה ועובדים המועסקים בחוזים אישיים ויועצים חיצוניים, המועסקים במשכורות עתק של עשרות אלפי שקלים".

כמו כן, איגוד הטייסים בישראל כינס במוצ"ש (7.3) דיון חירום בעקבות המשבר הפוקד את ענף התעופה בעולם ובישראל בפרט. בדיון דווח על פיטוריהם של עשרות טייסים בכל החברות, ועל האיום על יכולת החברות לצלוח את המשבר. יו"ר האיגוד הקברניט מידן בר, מסר כי "זהו משבר עמוק ומשמעותי". בתום הישיבה קראו טייסי ישראל לאזרחים להעדיף את חברות התעופה הישראליות בכל טיסה: "אנו זקוקים לתמיכה שלכם".

ביום ראשון האחרון מסרה רשות שדות התעופה: "הוחלט על הוצאה לחופשה ללא תשלום ל-70% מכלל העובדים הזמניים". על פי ההודעה, ההחלטה התקבלה בתום דיונים בין ההנהלה לוועדי העובדים, ולאחר ניתוח הפעילות התעופתית בנתב"ג ונמל התעופה רמון. צפויה פגיעה גם במשכורתם של העובדים הבכירים.

רשות החברות הממשלתיות תציג לממשלה הבאה תוכנית להפרטה מסיבית של חברות בבעלות המדינה – כך מסר בשבוע שעבר (5.3) העיתון הכלכלי "גלובס". להערכת מנהל הרשות, יעקב קוינט, את רוב התוכנית ניתן לממש בטווח זמן קצר יחסית: תוך שנה.

זה בליץ הפרטות שאין לו תקדים בתולדות המדינה, ובסופו יהיו רוב התאגידים הגדולים, שהם כיום בבעלות ממשלתית, בידיהם של בעלי ההון. ברשות החברות יודעים היטב שאין זה משנה אם בנימין נתניהו או בני גנץ יעמדו בראשות הממשלה – המדיניות הכלכלית-חברתית של שניהם תהיה ניאו-ליברלית. כך פעל נתניהו מאז נבחר לראשות הממשלה; וכך עשה יאיר לפיד, מראשי כחול-לבן, בעת כהונתו הקצרה כשר האוצר בשנים 2013 ו-2014 תחת נתניהו.

המהלכים של ראשי הרשות בעשורים האחרונים – להעשיר את העשירים, המקומיים והזרים, באמצעות העברת הבעלות מהמדינה להון הפרטי, מנוגדים לעקרונות המוצהרים של הרשות כיחידה במשרד האוצר. ב-1971, לפני כ-50 שנה, הגדירה רשות החברות הממשלתיות את תפקידיה במילים הבאות: "רשות החברות משמשת יחידה מקצועית ליד הממשלה בכל הנוגע להקמת החברות הממשלתיות ולניהולן וכן לעסקות, הקשורות בזכויות הממשלה עליהן". אין בהגדרה שום זכר להפרטה. פועלה של הרשות בשני העשורים האחרונים הוא תולדה של ההשקפה הכלכלית הקפיטליסטית הניאו-ליברלית. במקום שהרשות תדאג לשיפור תפקודן של החברות הממשלתיות (דואר ישראל, זוכרים?), להרחבתן לטובת כלל האזרחים ולחיזוקן – היא פועלת נגד האינטרס של בעליה, המדינה.

החברות ברובן מיועדות להפרטה חלקית באמצעות הבורסה, למעט חברות הנמלים אשדוד וחיפה, שאת הבעלות על שתיהן מעוניינת המדינה למכור בשלמותה. לצורך קביעת שווי ראשונית לחברות שבדרך להפרטה, נעזרה הרשות בחברה בשם גיזה. לפי גיזה, "החברות הממשלתיות נמצאות בשנים האחרונות במגמה של שיפור משמעותי בתוצאות העסקיות שלהן - עובדה שתומכת בגיוס הון בעיתוי הנוכחי", במילים אחרות: כדאי למיליארדרים להשקיע בהן.

בדירוג החברות הממשלתיות על פי שוויין, בולטת חברת החשמל כמובילה את רשימת החברות הממשלתיות המיועדות להפרטה, ובפער ניכר: שוויה של החברה מגיע, להערכת גיזה, ל-25 מיליארד שקל. בדרך להפרטה זו נחתם הסכם בדבר "רפורמה בחברת החשמל", במסגרתו נתנו ההסתדרות וארגון העובדים יד להפרטה.

שווי התעשייה האווירית, החברה השנייה ברשימה בתיק הממשלתי, הוא בין 10 ל-13 מיליארד שקל. גם במקרה של התעשייה האווירית מדובר במכירת נתח של 25% ממניות החברה, כלומר בסכום של כ-3 מיליארד שקל. עד עתה מתנגד ארגון העובדים בתעשייה האווירית למהלך ולתמיכת ההסתדרות בו. יוזמת ההפרטה של התעשייה האווירית נתקלת בקשיים ניכרים. הקושי העיקרי טמון בדרישת הממונה על השכר באוצר, קובי בר-נתן, מעובדי החברה להשיב לקופת המדינה מאות מיליוני שקל. בתגובה לכך הודיע ארגון עובדי התעשייה האווירית, בראשות יאיר כץ, כי הוא מתנה את

אירופה אינה יכולה להתנער מאחריותה למתרחש בגבול תורכיה-יוון הפליטים ככלי משחק פוליטי

בינתיים לא חודש המו"מ. האיום התורכי על האיחוד האירופי בגל פליטים נוסף נועד לנצל את הקסנופוביה האירופית כדי לקבל עוד כספים וכן תמיכה דיפלומטית במו"מ עם רוסיה. פלישת תורכיה לסוריה וניסיונה ליצור אזור חיץ צבאי בצפון המדינה הם הסיבה העיקרית להמשך המלחמה בסוריה.

יש אולי קורטוב של צדק בטענתה של ממשלת תורכיה כי המדינה אינה מסוגלת לקלוט עוד פליטים מסוריה, אולם היא משתמשת באסונם של הפליטים בצורה צינית לגמרי. בין הפליטים שתורכיה משגרת לאירופה ישנם ככל הנראה גם לוחמים ג'יהאדיסטים אפגניים, פקיסטאנים, אויגורים ואחרים שלחמו נגד אסד. ארדואן מגייס פליטים מאידליב גם לכוחותיו בלוב, התומכים במיליציה האסלאמיסטית של

איור: יופ ברטראמט

פאיז א-סראג', זו האחרונה מחזיקה בטרופולי ונלחמת נגד הכוחות הנתמכים בידי מצרים, רוסיה, המפרציות וצרפת. הפליטים הם בשר התותחים המפרנס את המלחמות החדשות. במלחמות העידן הניאו-ליברלי לא נלחמים יותר צבאות של אזרחים חייבי גיוס. אחרי תבוסתה במלחמת וייטנאם, עברה ארה"ב למודל של צבא מתנדבים – אליו מתגייסות בעיקר אוכלוסיות מוחלשות, שסיכוני השירות הצבאי נראים בעיניהן כהזדמנות הטובה ביותר להיחלץ ממצבן. בהמשך לצבא המתנדבים, למד הניאו-ליברליזם להשתמש גם בחברות צבאיות פרטיות, בעיקר במבצעים שחוקי המלחמה הבינלאומיים אוסרים. החברות הפרטיות הצבאיות גם משלמות פחות לחיילים בעלי אזרחות של מדינות בעולם השלישי. משמרות המהפכה של איראן הפנימו את פני המלחמות החדשות אחרי מיליון האבדות בנפש ספגה ארצם במלחמה עם עיראק. את הלקח יישם הגנרל קאסם סולימאני כשגייס צבא פליטים אפגניים ופקיסטאניים לעזרת משטר אסד. את פני המלחמה החדשות מבין עכשיו גם ארדואן. צעירי הפליטים של המלחמה הקודמת הם הלוחמים של המלחמה הבאה. מקצת הפליטים-החיילים ששלח ארדואן ללוב כבר נמלטו ממנה לאיטליה.

דרמת הפליטים שהתחוללה השבוע בגבול תורכיה-יוון כבר עוררה את חוגי הימין והניאו-נאצים באירופה להביע סולידריות עם יוון. הדרמה חזרה על עצמה גם בקפריסין. הנשיא היווני הלאומני ניקוס אנסטאסידס חיקה את ממשלת יוון וציווה לסגור חלק מהמעברים בין קפריסין היוונית לקפריסין התורכית. מאחר שלא היו בקפריסין פליטים שניסו לעבור את הגבול, נעשתה הסגירה בשם יעילות הבדיקות נגד הקורונה. בעת שנסגרו המעברים, טרם זוהו חולים בשום צד בקפריסין. המפלגה הקומוניסטית הביעה את התנגדותה לסגירה השרירותית של המעברים, וכמה מאות אנשי שמאל הפגינו נגד צעד זה. בינתיים הודיעה ממשלת קפריסין שתשלח כוחות משטרה לסייע ליוון במאבק נגד כניסת הפליטים.

אבישי ארליך

רציתי לכתוב השבוע על ההסכם שנחתם ב-29 בפברואר בדוחא, בירת קטאר, בין ארצות-הברית והטליבאן ל"סיום" המלחמה בת 19 השנים באפגניסטאן. פקיסטאן, הודו, תורכיה, קטאר, אינדונזיה, אוזבקיסטאן וטג'יקיסטאן שימשו לו שושבינות במו"מ שנמשך חדשים ארוכים. אך בהמשך השבוע התבהר לי שההסכם לא ישים קץ למלחמה הנוראית באפגניסטאן. ההסכם הוא 'ספין' (סחריר) נוסף מבית מדרשו של טראמפ, אשף "עסקות המאה". ההסכם יאפשר, אולי, הוצאה הדרגתית של רוב הכוחות האמריקניים מהמדינה, אך לא יסיים את המלחמה הפנימית. הטליבאן עודו שולט בשני שלישים משטח המדינה; ממשלת אפגניסטאן בראשות אשרף ג'אני

כבר הודיעה שלא תשחרר שבויי

טליבאן; ובקאבול שוב מתפוצצות פצצות תופת. ארה"ב בסך הכל מתנערת מאחריותה לעוד מלחמה כושלת. היא משאירה מאחוריה אפגניסטאן חרבה ומדממת. מספר הפליטים מאפגניסטאן שני בגודלו רק למספר הפליטים מסוריה (מעל 7-מיליון).

נושא נוסף שעומד השבוע במרכז תשומת הלב באירופה, אחרי מגפת הקורונה, הוא השלכות משבר הפליטים מאידליב. בשבוע שעבר החלה תורכיה להעביר ליוון, באזור הגבול סמוך לעיר אדירנה, פליטים שברחו מאזור הקרבות באידליב (ר' גיליון מס' 9 של "זו הדרך"). הצבא והמשטרה של יוון מנעו בכוח את כניסת רוב הפליטים לשטחם, ובאזור הגבול מוקמים בימים אלה מחנות פליטים חדשים. גל פליטים חדש זה מתסיס את כל זרמי הימין באירופה, שכבר קלטה למעלה ממיליון פליטים מהמלחמה בסוריה. אל שנאת הזרים מצטרף עכשיו גם וירוס הקורונה כנימוק הקסנופובי האולטימטיבי.

ב-2016 חתמו האיחוד האירופי ותורכיה על הסכם, לפיו הוחזרו לתורכיה פליטים שהגיעו לאירופה והיו זכאים למעמד של פליטות על פי החוק הבינלאומי. כדי להקטין את מספר "הזרים" בתחומיו, שילם האיחוד האירופי לתורכיה כ-3 מיליארד יורו. כך קלטה אירופה בשנים אלה רק כמיליון פליטים, בעוד שבתורכיה נמצאים למעלה מ-4 מיליוני פליטים. ההסכם נועד להפיס את דעתם של כוחות הימין שעלו באירופה. זו הרחיקה את הזרים והעדיפה לשכוח אותם במחנות פליטים בתורכיה, רחוק מהעין ורחוק מהלב. לתורכיה הובטח חידוש המו"מ לקבלה לאחוד האירופי, אולם

מיליונים הפגינו ביום האישה

מיליוני נשים ברחבי עולם ציינו השבוע בהפגנות ושביתות את ה-8 במרץ – יום האישה הבינלאומי. נשים יצאו לרחובות ערים ברחבי העולם וקראו לשוויון מגדרי, למאבק באלימות והפסקת הניצול. בהלת הקורונה בערים הגדולות לא מנעה השתתפותן של מאות אלפים בהפגנות שנערכו אתמול במדריד, העיר מקסיקו, בואנוס איירס וסנטאגו, בירת צ'ילה.

מחקר ראשון על קומוניסטיות בשנות ה-50

אחוד נשים דמוקרטיות בישראל
תל-אביב, חוג צפון-מרכז

ביום ראשון 9.3.69 בשעה 8.30 בערב באולם „בני-ברית” רח' קפלן 10

אספה חגיגית

לכבוד יום האשה הבינלאומי

האגודה:
לאה אבי-שאול

דברים:
רות לוביץ

(חברת מוכירות אנד"י)

למען לא תבכינה עוד אמהות, למען שלום מהיר וצודק!

פי הדיווח, מלבד מתן ההלוואה לקניית העז, לא בוצעה אף לא אחת מן ההחלטות.

נ"ע

על פעילותן של הקומוניסטיות

המפלגה הקומוניסטית בארץ פעלה בקרב נשים ואף יזמה הקמה של תנועת נשים עוד בתחילת דרכה. מפלגת העובדים הסוציאליסטית (מפ"ס) החליטה בדבר הקמת מסגרת לפעולת נשים מיד עם הקמתה ב-1919 (ב-1924 שינתה מפ"ס את שמה ל-המפלגה הקומוניסטית). דיווחים של המשטרה הפוליטית הקולוניאלית הבריטית, אשר פעלה בארץ בשנות ה-20, ה-30 וה-40, כוללים מידע רב על פעילותן של הנשים הקומוניסטיות במחצית.

ד"ר חגית כהן סקרה בהרצאתה את התארגנויות הנשים שיזמו הקומוניסטיות בישראל. ארגון נשים פרוגרסיביות הוקם בשנת 1948 (יש המקדימים את תאריך ההקמה לשנת 1947). בשנת 1949 התאחד ארגון נשים פרוגרסיביות עם ארגון הנשים הפלסטיני נהדא, שמרכזו היה בנצרת, ושינה את שמו ל-ארגון נשים דמוקרטיות בישראל (אנד"י). בשנת 1954 הצטרפו לארגון נשים שפרשו ממפ"ס, מפלגת השמאל הסוציאלי-דמוקרטית, ושם הארגון שונה לאיחוד נשים דמוקרטיות בישראל. לאחר הפילוג במק"י בשנת 1965, שינה שוב הארגון את שמו ל-תנועת נשים דמוקרטיות בישראל (תנד"י), וזה שמה של התנועה עד היום. הארגון נמנה עם חברות הפדרציה הבינלאומית של הנשים הדמוקרטיות, והשתתף בכינוסים בינלאומיים.

כרוז של אנד"י בשנת 1949 כלל את עקרונות הארגון וכן תוכניות אופרטיביות. אלה כללו דאגה לכל בני המשפחה – האישה, הילדים והנוער העובד. הארגון היה מגויס למאבק למען שוויון לנשים במדינת ישראל בתחום הפוליטי, הכלכלי והתרבותי; לשוויון בפני החוק והמשפט; ולשכר שווה לעבודה שווה.

הארגון קרא לשיתוף פעולה מלא בין נשים יהודיות וערביות בישראל בכינון חזית מאוחדת במאבק למען שוויון האישה ובמאבק העולמי לשלום. כדי להקל על מצוקתם של ילדי השכונות וילדי העולים החדשים, הקים הארגון גני ילדים, והתעתד לכונן מפעלים נוספים כמו קייטנות ומועדונים. יחד עם החתירה לפתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני, פעלו חברות אנד"י גם בסוגיות מדיניות ובהן - המאבק נגד פיתוח נשק גרעיני והשימוש בו.

לציון יום האישה הבינלאומי, נערך (4.3) באוניברסיטה הפתוחה ברעננה ערב עיון תחת הכותרת "פרטי וציבורי – נשים בעיתונות היהודית והישראלית". באירוע הציגה חוקרת מהאוניברסיטה הפתוחה, ד"ר חגית כהן, עבודת מחקר בנושא פעילות המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) בקרב נשים. כותרת העבודה: "מיאזור ועד נצרת: 'עלונך' – ביטאון הנשים הקומוניסטיות בישראל בשנות ה-50".

הרצאתה של ד"ר כהן עסקה בירחון "עלונך", שהוציא לאור, החל בשנת 1949, ארגון נשים פרוגרסיביות, שהוקם ביוזמתן של חברות במק"י. כמקובל בעיתונות הקומוניסטית הישראלית באותן שנים, "עלונך" פורסם בכמה שפות: בעברית, בערבית, ביידיש ובבולגרית, בהתאם ללשונן של הנשים הקוראות.

יצוין שעם העיתונים שפרסמה מק"י נמנו אז היומון בעברית "קול העם", "אל איתחאד" - דו-שבועון בערבית, ו"פריי ישראל", כתב עת לענייני תרבות ואמנות שהופיע ביידיש.

בהרצאתה התייחסה החוקרת לחוכרות שהופיעו ביידיש ובעברית בשנות החמישים של המאה הקודמת. "לאור מגבלה לשונית זו התמונה שאציג כאן תהיה חלקית, ויידרש מחקר רב לשוני מקיף יותר שעתיד להתבצע בהמשך", הבהירה, והוסיפה: "למיטב ידיעתי, עד עצם היום הזה לא נכתב מחקר אקדמי על ארגון הנשים של המפלגה הקומוניסטית הישראלית, למעט מידע באתרי האינטרנט המפלגתיים ומעט עבודות גמר, כך שהדברים שאציג כאן הם תחילתו של המחקר".

במסגרת ההרצאה דנה ד"ר כהן בסוגיות רבות, בהן: מי היו הכותבות ומי היו הקוראות של הירחון "עלונך"; מה היו התכנים והפינויות הקבועות של הירחון; באיזו מידה שיקף העיתון את יעדיה ומטרותיה של מק"י; מה היו עמדותיו בשאלות של שוויון מגדרי וקידום מעמד האישה? ועד כמה ניתן לראות ב"עלונך" ביטאון טיפוסי לארגוני נשים קומוניסטיות.

נושא שנדון לעיתים קרובות ב"עלונך" היה מצוקת העולים במעברות. דוגמא לכך משמשת כתבתה של רות לוביץ "חורף שישי במעברה". הכתבה תיארה את מצבן הבלתי נסבל של המשפחות המתגוררות במעברה, מצב שהחמיר מחמת גשמי החורף העזים: תמותת תינוקות, רעב, קור, שחפת, הזנחה ועוני מרוד. וכך כתבה לוביץ: "נכנסנו לאחד הבדונים הראשונים. שמעו בכי ילד קורע לבכות, שעד מהרה הצטרפו אליו קולות בכי נוספים... אשה התרוממה מאחת הפינות בכדון והסבירה בקול כאוב: הם רעבים".

בכתבה אחרת שנשאה את הכותרת "סיפור על משפחה שובתת", תיארה יהודית ולטר את היחלצותן של חברות ארגון הנשים הדמוקרטיות (אנד"י) מתל אביב ומבני ברק לסייע למשפחה ממעברת פרדס כץ. המשפחה על שמונת ילדיה שבתה ליד הלשכה הסוציאליטית בבני ברק בדרישה להגדלת הקצבה הניתנת לה נוכח העוני הכבד ותנאי הקיום הקשים שבהם היא חיה. חברות אנד"י ארגנו את תושבי המעברה להפגנה ליד העירייה, וזאת לאחר שהורי המשפחה נעצרו בגלל ההפגנה הלא חוקית עמם נעצרו גם חברות אנד"י. בסופו של דבר פסק השופט להגדיל את הקיצבה למשפחה, וסוכם עם העובדת הסוציאליטית על מתן הלוואה לקניית עז, על סידור עבודה לאב ועל השמת הילדים הקטנים במעונות. אולם, על

תרבות שקר במשטרה

בשפה הערבית. בנוסף, האתר הרשמי של משרד הבריאות בשפה הערבית עודכן לאחרונה רק בתחילת החודש. בעמוד המקביל בשפה העברית, לעומת זאת, מופיעים עדכונים שוטפים ללא הפסקה.

לדברי עדאלה, "היעדר הנגשת המידע כראוי בשפה הערבית מהווה הפרה בוטה של זכותם של דוברי השפה הערבית לבריאות, ומהווה פגיעה קשה בעיקרון השוויון. זהו זלזול בחייהם של כשני מיליון דוברי השפה הערבית בישראל".

לראשונה מאז מעצרו בהפגנה בעיר התחתית של חיפה, עלה השבוע (8.3) מייסד ומנהל מרכז מוסאוא, ג'עפר פרח, לדוכן העדים במשפטו של ליאור חתם, השוטר המואשם בתקיפתו. פרח העיד על אלימות המשטרה כלפי מפגינים ערבים בהפגנה שאירעה במאי 2018, והפנה אצבע מאשימה כלפי תחנת המשטרה בחיפה. המחלקה לחקירות שוטרים בפרקליטות המדינה (מח"ש) הגישה את כתב האישום ביוני אשתקד.

חתם, שוטר סיור בן 34 מתחנת חיפה, מואשם בחבלה חמורה ובתקיפה בעקבות ההפגנה. בנוסף לפרח, הוא מואשם בתקיפת שבעה מפגינים נוספים שהובאו לתחנת המשטרה לאחר ההפגנה. בעדותו חזר פרח וטען כי המפגינים לא תקפו שוטרים, אלא השוטרים תקפו את המפגינים. לדבריו, היחס של המשטרה כלפי המפגינים, כלפי העצורים וכלפיו היה משפיל. בעדותו אמר פרח: "תרבות השקר בתחנת חיפה מביישת. כשמפקד תחנה הולך לבקר חשוד בביתו כשהוא יודע שהוא צריך להעיד, כשירותים בסלומון טקה – זה מראה שזו לא בעיה של ערבים בלבד. ראוי שפיקוד המשטרה יחקור את מה שאירע".

על פי כתב האישום, השוטר תקף את פרח לאחר שנעצר בהפגנה, ושבר את רגלו. האלימות הקשה כלפי פרח עוררה סערה ציבורית, והשוטר ליאור חתם הואשם בתקיפתו. מעצרו של פרח בהפגנה תועד, והוא נראה בסרטון עומד על רגליו. לאחר מכן הועבר לבית החולים ושם אותר שבר בכרכו. בעדותו התברר כי מפקד התחנה, שהיה עד בתיק, ביקר את השוטר שהיה אז חשוד בביתו לאחר האירוע. יצוין עוד כי במהלך הפיזור המשטרתי האלים הובילה המשטרה 21 עצורים לתחנה, שם הועברו לחדר המתנה. בעת הובלתם של שני עצורים, בהם בנו של פרח, נקלעה הניידת לתאונת דרכים. בנו של פרח נחבל בפניו ודם ניגר ממצחו. אף על פי כן הוא הובל לתחנה מבלי שנלקח לטיפול רפואי.

עדאלה: המידע להתגוננות

מפני קורונה לא זמין בערבית

המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל – עדאלה, טוען שהמידע על ההתגוננות בפני נגיף הקורונה אינו זמין בשפה הערבית. לאחר בדיקת אמצעי הנגשת המידע עלה כי רוב המידע המוגש לציבור בישראל הינו בשפה העברית, למרות שדוברי השפה הערבית מהווים יותר מ-20% מאזרחי המדינה. עוד עולה מבדיקת עדאלה כי בעמוד משרד הבריאות בפייסבוק פורסמו רק אתמול יותר מ-15 פוסטים הקשורות לנושא הנגיף, אך כולם בשפה העברית. אין ולו עדכון אחד

המאבק להעסקה ישירה באונ' ת"א

הפגנה - העסקה ישירה עכשיו!

יום חמישי, 19 במארס, 11:45, מול בניין גילמן

סטלין ובולגקוב בבית צבי

מחזה מאת ג'ון הודג' (מיוצרי הסרט "טריינספוטנינג") מציג במהלך חודש מארס בבית הספר למשחק בית צבי שברמת גן. את המחזה תרגם וביים אלון טיראן, וישחקו בו תלמידי שנה ג' (מחזור נ"ח) של בית הספר.

המחזה מגולל סיפור בדיוני, המבוסס על מאורעות אמיתיים. במרכז הדרמה עומדת מערכת היחסים המורכבת בין היוצר מיכאיל בולגקוב לבין יוסף סטלין. היא מספקת מסע סוריאליסטי בנבכי דמיונו של בולגקוב, אשר בו בזמן מתמודד מול הצנזורה על יצירותיו, אך גם כותב מחזה לרגל יום הולדתו ה-60 של סטלין. בית צבי, שועלי שמשון 2, רמת גן.

לכרטיסים: 035799290

מפגש בעקבות הבחירות בסניף חד"ש תל אביב

הבאנו 15 - מה עושים עכשיו?

בהשתתפות ח"כ עאידה תומא-סלימאן וח"כ עופר כסיף

יום רביעי, 11 במארס, 20:00, אחד העם 70, ת"א

טקס הענקת פרס ישעיהו ליבוביץ

הפרס מטעם תנועת "יש גבול" יוענק השנה לד"ר ישי מנוחין, פעיל שינוי חברתי, וליונתן פולק, פעיל פוליטי

רדיקלי. ינחה: מנשה נוי

יום שלישי, 17 במארס, 20:00, "צוותא", תל אביב

גלריית הגדה השמאלית

פתיחת תערוכה - אד הוק / רני פרדס

אוצר: יואב אפרתי

יום חמישי, 12 במארס, 20:00, אחד העם 70, ת"א

מועדון קולנוע בגדה השמאלית

אישה צעירה - לאונור סראי

2017, צרפת (צרפתית; תרגום לאנגלית)

מוצ"ש, 14 במארס, 20:00, אחד העם 70, ת"א